

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti

Judecători – Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac și Victor Boico,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Novocșinov Vasile xxxx, născut la xx xxxx xxxx, originar din xxxx, domiciliat în xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.08.2017 - 09.11.2018;

Instanță de apel: 19.12.2018 - 26.03.2019;

Instanță de recurs: 24.06.2019 - 18.02.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 09 noiembrie 2018, Novocșinov Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă și dispusă încasarea de la Novocșinov Vasile a sumei de 6 345 lei în beneficiul lui Pisarenco Marcel, cu titlu de prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Novocșinov Vasile, la 25 februarie 2017, aproximativ la ora 01:00, aflându-se în preajma barului „Oxalen Lux” din xxxx, intenționat, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, în timpul unei cerți cu cet. Pisarenco Marcel, a sustras din buzunarul scurtei acestuia, bani în sumă de 300 euro, echivalentul sumei de 6 345 lei, prin care fapt i-a cauzat proprietarului o daună materială considerabilă.

3. *Avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului* a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea apelului a invocat că, instanța la examinarea și emiterea sentinței nu a respectat cerințele legii și anume art.101 Cod de procedură penală și nu a dat o

apreciere cuvenită probelor administrate la dosar din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ignorându-le.

Inculpatul Novocșinov Vasile a fost condamnat pentru faptul că a sustras pe ascuns de la Pisarenco Marcel a bunurilor, cauzându-i acestuia daune considerabile. Din declarațiile făcute de inculpat, parte vătămată și martori constatăm cert că: la între ora 21:00 și 23:00, în xxxx, la barul „La Neamțu”, Novocșinov Vasile și Pisarenco Marcel au convenit de a juca în cărți pentru anumite sume de bani. La un moment dat, fiind bănuțit de Novocșinov Vasile de joc incorect, Pisarenco Marcel refuză de a juca în continuare și pornește spre casă luând toți banii. Novocșinov Vasile îl urmează pe Pisarenco Marcel și solicită returnarea sumei de bani depuși de el în joc. Refuzând returnarea banilor Pisarenco Marcel se implică în altercații cu Novocșinov Vasile, care au durat câteva minute. Toate acestea momente sunt confirmate de inculpat, partea vătămată și martor. După altercație, Novocșinov Vasile părăsește pentru câteva minute locul faptei. Pisarenco Marcel în acel moment constată lipsa telefonului său mobil și a carnetului/învelitorii în care se afla fișa de însoțire a buletinului de identitate. Anume aici, apar divergențele privitor la suma de 300 euro ca fiind sustrasă. Suma de 300 euro care se pretinde că a fost sustrasă nu a fost văzută de nimeni. Mai mult chiar, instanța de judecată ca de fapt și organul de urmărire penală nu au concretizat modul de apariție a sumei de bani, timpul, locul.

Potrivit declarațiilor martorilor în cauza dată ei nu au văzut la Pisarenco Marcel suma de 300 euro iar însuși Pisarenco M în momentul în care a anunțat că i s-au pierdut banii menționați a declarat că acestea erau în buzunar împreună cu telefonul și carnetul/învelitoare.

Primind spre examinare acțiunea civilă instanța de fond nu a constatat existența sumei de bani (contract, recipisă), fără a motiva decizia sa în acest sens în sentința pronunțată a dispus încasarea aceste sume din contul lui Novocșinov Vasile.

La momentul pronunțării sentinței instanța nu a ținut cont de faptul Novocșinov Vasile este unicul întreținător al familiei, are la întreținere un copil minor.

Astfel, în argumentarea apelului declarat, apărătorul susține că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal nu este dovedită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2019, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

5. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Novocșinov Vasile, just încadrându-le în dispoziția de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi: *„furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

Cu referire la motivele invocate de apelant, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Novocșinov Vasile, or, aceasta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă, instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii

vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale inculpatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

În continuare, instanța de apel a reținut că deși inculpatul nu a recunoscut vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia este dovedită prin declarațiile părții vătămate Pisarenco Marcel, declarațiile martorilor Pasat Pavel și Golovei Gheorghe, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.02.2017 și tabelul fotografic, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, acesta fiind o porțiune de drum din s. Cimișeni, r-nul Criuleni (f.d.7-9), procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.05.2017 și tabelul fotografic, potrivit căruia a fost examinat carnetul predestinat pentru păstrarea actelor de identitate (f.d.24-29), ordonanța organului de urmărire penală din 26.05.2017, prin care carnetul predestinat pentru păstrarea actelor de identitate a fost recunoscut în calitate de corp delict, și restituit spre păstrare părții vătămate Pisarenco Marcel (f.d.30, 33), procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.06.2017, potrivit căruia a fost examinat telefonul mobil de model „ZTE” de tip smartphon ce aparține OUP Iurie Vîrlan (f.d.34-35), ordonanța organului de urmărire penală din 15.06.2017, prin care a fost recunoscut drept corp delict dialogul stocat și extras prin utilizarea printer-ului color de pe telefonul mobil de model „ZTE” (f.d.36).

instanța de apel a atestat că, declarațiile inculpatului Novocșinov Vasile privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată, probe care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

Cu referire la argumentele apelului, instanța de a constatat că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, succesorul părții vătămate, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

La caz, instanța de apel a reiterat că latura obiectivă a infracțiunii s-a realizat nemijlocit prin faptul că inculpatul, Novocșinov Vasile, cunoscând cu certitudine unde se află banii, intenționat, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, în timpul unei cerți cu cet. Pisarenco Marcel, a sustras din buzunarul scurtei acestuia, bani în sumă de 300 euro, echivalentul a 6 345 lei.

Rezumând totalitatea circumstanțelor privind descrierea faptei infracționale comise de către inculpatul Novocșinov Vasile, instanța de apel a ajuns la ferma convingere că vina inculpatului și-a găsit confirmare deplină, fiind întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii de furt, mai mult fiind demonstrate la caz integral.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Novocșinov Vasile, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele apelantului, precum că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii imputate, au fost respinse ca neîntemeiate și care contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părții vătămate și ale martorilor.

Totodată, instanța de apel a atestat că argumentele invocate de apelant referitor la achitarea inculpatului, din motiv că probele administrate în cauză nu dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar.

Referitor la învinuirea înaintată inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, instanța de apel a remarcat că, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, aceasta fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a indicat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.96, 385 alin.(1), 394 alin.(1), (2) Cod de procedură penală și art.art.7, 16, 61, 75 Cod penal, stabilind inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta săvârșită.

Totodată, a reținut că inculpatul nu este la prima abatere de la lege, anterior a comis un șir de infracțiuni contra patrimoniului și nicicum nu conștientizează pericolul social al faptelor sale, continuând activitatea criminală într-un mod sistematic, iar la locul de trai este caracterizat satisfăcător. Acesta nu a întreprins nici o măsură pentru a recupera paguba materială cauzată. La moment păgubașul are pretenții materiale în sumă de 6 345 lei. Inculpatul prezintă un pericol sporit pentru societate și urmează a i se aplica cea mai dură pedeapsă, sub formă de închisoare, căci numai în așa fel se va atinge scopul pedepsei.

Prin urmare, instanța de apel a relevat că, prima instanță întemeiat a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Pisarenco Marcel, deoarece conform art.1398 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial și moral cauzat prin acțiune.

6. Avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului, în temeiul pct.6), 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, decizia instanței de apel este nemotivată, nu cuprinde motivele de respingere a apelului declarat, nu prezintă contraargumente la cele declarate de inculpat în apelul depus.

Astfel, nu au fost coroborate declarațiile inculpatului cu celelalte probe din dosar, declarațiile martorilor oculari la fața locului. Partea vătămată a dat declarații contradictorii. A depus plângerea la poliție peste 3 zile de la incident. Partea vătămată nu a fost audiat în ședința de judecată în instanța de apel, iar cererea inculpatului în acest sens a fost respinsă.

Martorul acuzării Pasat Pavel nu a dat careva declarații cu privire la sustragerea banilor, nici nu a fost la fața locului, acesta a declarat despre careva împrumuturi pentru partea vătămată.

Martorului acuzării, Golovei Gheorghe, cum a declarat se afla în afara barului și fuma, la un moment dat între cei doi care jucau cărți s-a iscat o ceartă. Despre suma de 300 Euro, a auzit de la Pisarenco Marcel în seara incidentului. A reiterat că personal nu a văzut suma de 300 de Euro la Pisarenco Marcel în seara incidentului.

Lipsirea inculpatului de dreptul de a adresa întrebări părții vătămate constituie încălcarea art.6 § 3 lit. d) CțEDO.

Consideră recurentul că, instanța a emis sentința de condamnare în baza declarațiilor părții vătămate fără a fi susținute de probe, fapt ce contravine principiului prezumției nevinovăției prevăzut la art.8 Cod de procedură penală și fără a ține cont de principiul caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut la art.6 Cod penal.

7. Asupra recursului a prezentat referință procurorul care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece instanțele de fond just au constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și corect au încadrat acțiunile făptuitorului. La fel, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

8. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Din textul recursului declarat, se constată că recurentul invocă drept temeiuri pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, exprimând convingerea că, instanța de apel greșit a ajuns la concluzia în ce privește condamnarea inculpatului în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, însă Colegiul penal consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Lecturând recursul, Colegiul penal reține că, acesta nu este motivat prin prisma temeiurilor indicate, recurentul de fapt criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că fapta incriminată în actul de învinuire a fost comisă de către inculpat.

Colegiul penal lărgit menționează că, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Colegiul penal lărgit consideră nefondate alegațiile recurentului sub aspectul temeiului de drept prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, potrivit normelor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din materialele cauzei penale, Colegiul penal lărgit constată că Novocșinov Vasile a fost pus sub învinuire în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, după semnele calificative „*furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”, iar prima instanță l-a recunoscut vinovat și l-a condamnat pe Novocșinov Vasile în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, totodată a fost admisă acțiunea civilă și dispusă încasarea de la Novocșinov Vasile a sumei de 6 345 lei în beneficiul lui Pisarenco Marcel, cu titlu de prejudiciului material cauzat prin infracțiune, soluție menținută de către instanța de apel, care a reținut că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel legal și întemeiat a menținut soluția primei instanței, deoarece la judecarea apelului declarat, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.414 alin.(1),

(5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de partea apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct.5. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult, Colegiul penal lărgit atestă că, temeiurile invocate de către recurent privind dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de fond, precum și argumentele acestuia, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c.Finlandei*).

Cât privește pretinsa eroare de drept prevăzută la pct. 8) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, semnalată de recurent, instanța de recurs o consideră ca fiind indicată la fel în mod declarativ, deoarece acest temei este prezent atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective, însă, reieșind din aleagațiile recurentului, acesta nu este de acord cu încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiuni incriminate, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea unei hotărâri de achitare.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit analizând argumentele recurentului, în coraport cu materialele cauzei și decizia recurată, ajunge la concluzia că probele acumulate și examinate de instanța de apel au fost apreciate potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă că inculpatul Novocșinov Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, iar careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului, nu au fost depistate, totodată instanțele de judecată au pus la baza soluției numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și au motivat admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Astfel, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, argumentele invocate de către partea apărării sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, deoarece instanțele ierarhic inferioare și-au motivat în deplină măsură soluția adoptată, constatând cu certitudine, prin analiza obiectivă a cumulului de probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței,

veridicității și coroborării lor, că inculpatul Novocșinov Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2019, în cauza penală în privința lui *Novocșinov Vasile xxxx* cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 06 aprilie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico